

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Honorati Fabri, Societatis Jesu Theologi,
Apologeticus Doctrinæ Moralis Eiusdem Societatis**

Fabri, Honoré

Coloniæ Agrippinæ, MDCLXXII

Caput XVI. Modus editionis reprehenditur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94565)

hæc demum causa, eadem industria, vel potius potentia ad sacram Congregationem Indiciis remissa est, nullum unquam finem habituræ: est igitur, quod de hac iniustitia optimi quique expostulent. Sed damnatus est Coqueretius, inquit aliquis, id sane casu, & præter mentem; cum enim P. Lemos radiis coruscantem vidisset, ad hæc non parum Urbanus excauduit, à se unquam visum esse negavit, iussitque, ut liber in confixorum album referretur, ut jam supra indicaveram.

Alii verò libri præsertim Jesuitarum, nullo aliquando delatore configuntur, & si fortè à censoribus primò deputatis liber à censura immunis iudicetur, alii deputantur à Secretario, idque repetit storiæ recognitionibus, donec tandem aliquis vel malè affectus, vel parum æquus librù pro meritis quandocumque apicibus & suspitionibus, confixione dignum reputet. Non desunt exempla, quæ jam omnibus fere comperta sunt; & si vobis ardescere intellexero, ea facile appellabo. Cæterum præter Rabaldum & Pozum Bibliothecarius vestros alios Jesuitas non appellat, quorum libri confixi fuerint, eos tantum suspecto Novatorum nomine indicat: sed pace illius dixerim, hoc nomine Hæretici dumtaxat nuncupari solent, ut Calvinistæ, Jansenistæ; & quo jure Jesuitas hujusmodi hominibus annumeret, divinare non possum, cum doctrina Jesuitica Jansenianæ sit protius opposita. In eos potius appellationis elogium quædat, quos sibi Jansenistæ, invitos licet, scitem ut præcedo, in doctrinæ communionem adfiscuntur: nempe Jansenistæ plenis buccis clamant, damnat se pro auxilio prædeterminante per se introsecit & præcisè efficit.

CAPVT XVI.

Modus editionis reprehenditur.

Iusto Dei iudicio accidit, ut fraudis Architectus propriis casibus irretitus fuerit, & incidere in foveam, quam ipse fecerat. Profitetur enim Bibliothecarius vester, in prima libri fronte, & tom. 4. initio totum opus typis mandatum fuisse anno 1638. nempe cum ubique patim agat de auxiliis, ac præsertim tom. 4. latè ac fusè, quod tamen per pontificia decreta Urbani VIII. Innocentii X. & Alexandri VII. vetitum est, ne prædicta decreta violasse videretur, finxit, librum typis mandatum fuisse, antequam illa cõderentur; iust tamen de causis anno tantum 60. promulgatum fuisse; sed mendacem oportet esse memorem: si enim liber impressus fuit anno 1638. quomodo ea cognoscere potest, quæ anno duntaxat 1643. contigerunt? Meminit enim Mariales vester to. 1. & 2. decreti contra Rabaldum librum conditi, prædicto scilicet anno 1643. Igitur pusillud anno 1638. typis mandatum non fuit, nisi fortè prophetiam scripsisse, non verò h. storiam narrasse, auctor iste dicendus sit. Et verò prophetiam agi aliquando, falsum tamen, opinor, ut tom. 2. pag. 71. ubi ruinam & ultimum Societatis excidium temerè prædicat, eamque cum Templariorum ordine comparat.

Subobscurè deinde indicat, facultatem edendi hunc librum à benignitate Ecclesiæ obtentam fuisse; sed haud dubie subreptitiam fuisse oportet, cum nec annum, nec diem, nec modum, nec auctorem concessionis appelleret. Præterea nemo pius unquam

Part II.

crediderit, facultatem ab Ecclesia concessam fuisse, ut tanta vis, seu colluvies convitiatorum & calumpniarum ederetur. Ille profectò de optima parente Ecclesia sinistrè sentit, qui ad eò impiam indulgentiam illi affingeret. Denique cum falsa sit causa pro obtinenda illa facultate allegata, scilicet opus illud jam ab anno 1638. fuisse impressum, vel inde concessio illa subreptitia censenda est. Nihil igitur fraude illa, seu fictione manifestius. Accedit, quòd liber nullam præfert approbationem Ordinarii, nec Superiorum Ordinis, contra leges Lateranens. Trident. & Indiciis. Si quidpiam ex his novatoribus, sic enim Jesuitas appellat, relicto, vel ficto nomine, hoc ipsum faceret, improbarem utique, sed longe facilius condonandum esse putarem, quam homini Ordinis vestri, cui cum prædictarum legum cura singularis credita sit, majoria in eò fidelitas desideratur.

Si quis vel libellum aliquot foliorum typis mandaret, sine licentia & approbatione, in eum illic itaquam in perduellionis reum involatis, & seculum caput diris omnibus devovetis: Auctor vester quatuor grandiores tomos sine licentia & approbatione in lucem edidit, & tacetis tacere parum est, approbatis, applauditis, eoque proceribus Ecclesiasticis distributis. Pudet autem quædam ederet, approbasse, post editionem, distrahare non pudet. Fidi hominum recta iudicia iudicare, & reputare apud vos, utrum iustam de vobis expostulati causam præbeatis. Cæterum parum apponit, ut jam supra monui, Jesuitas auctor vester novatores appellat. Hoc nomen Calvinistis & Jansenistis probe convenit, qui nunquam Jesuitas in suorum errorum communionem adfiscuntur, cum tamen se puros Thomistas in re divina gratia passim prædicent; ac doctrinam Calvinii de divina gratia Tridentinum, Jansenii Innocentius & Alexander damnarunt. Reclamabitis utique, sat scito; vos videritis: hæc obiter indico, ut omnes iudicent, vobiscum Jesuitis Novatorum nomen aptius conveniat. Ex his autem apparet, quam fidem mereatur auctor in multis aliis, quæ toto opere temerè profere adversus Societatem, ejusque scriptores, quæ propter qui in re tanti momenti mundo imponat, prohibendolibrum illum typis mandatum fuisse anno 1638. cum tamen ea contineat, quæ gesta sunt anno 1643. item hoc opus editum obtenta Ecclesiæ licentia, cum tamen nunquam illa obtenta sit, aut si obtenta fuit, ipsi Ecclesiæ auctor imposuerit, allegatâ causâ falsâ & fictâ, ad eam licentiam impetrandam.

CAPVT XVII.

Decreta Sancti Officii Mariales eludit.

Hæc omittere poteram, quia tamen satis magni momenti res est, dicam obiter, auctorem vestrum ita Pontificia decreta interpretari, ut illorum vim omnem eludat atque infringat. Supposita enim lege, quæ cautum sit, ne quid de tali, vel tali argumento scribar, cum statuisset tom. 4. pag. 123. de aliqua controversia dupliciter scribi posse, opinativè scilicet, & resolutivè, vel definitivè; opinativè quidem, ut cum quis defendit aliquam sententiam, allatis scilicet rationibus, & solutis objectionibus, extra tamen ullam censuram parvis opposita, & relicta iudicio Ecclesiæ

Fff 2

contro-